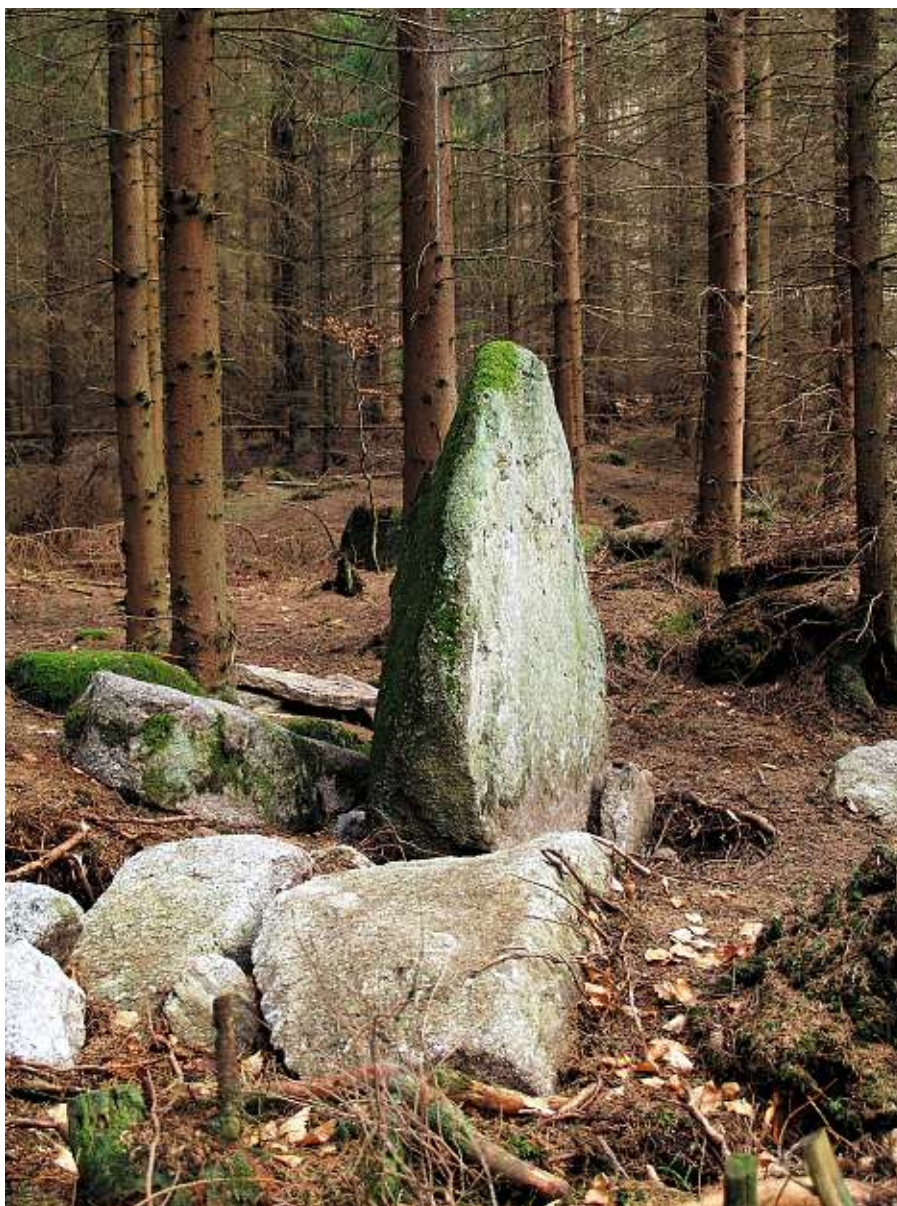

Tajuplné kamenné vandličky

SLEPIČÍ HORY: POHOŘÍ, KTERÉ POHLADÍ DUŠI

Že jste ještě nebyli na Kohoutu ani na Slepici a nesešli do Dalekých Popelic? Slepíčí hory v srdci jihočeského Doudlebska, mezi Kaplicí, Trhovými Sviny a Novými Hrady, jsou plné pověstí, kapliček, záhadných kamenů i malebných samot.

Menhir, nebo prostě jen pěkný kámen v lese pod Kohoutem?

Nejvyšších vrchol Slepíčích hor, jak se lidově říká Soběnovské vrchovině, se jmenuje Kohout a dosahuje 870 nadmořských metrů. Protější Vysoký kopec, zvaný také Slepice, má o pět metrů méně. Nebetyčné Alpy to nejsou, přesto není těžké si povlnné lesnaté vrchy zamilovat.

Původní obyvatelé, Doudlebové, sem přišli před půldruhým tisíciletím až z ukrajinských stepí, ale dávno se zdejším prostředím splynuli. Zůstal jen název krajiny – Doudlebsko, a jak tvrdí někteří zasvěcenci i místa, kam se dávní předkové chodili klanět svým božstvům. Za tajemnými žulovými kameny pra-

podivných tvarů i pověstí se nabloudíme lesem ažaž, nezřídka i mlázím.

Beseda pod Kohoutem

Slepíčí „minipohoří“ kolem dokola obepíná řetězec obcí. Zastavíme se v Besednici. Zda ji založil náčelník rodu, „praotec“ Beseda, anebo zdejší osadníci rádi klábosili, dnes už zjistíme těžko. Přestože je z písemných dokumentů známa až koncem 14. století, jde o jednu z nejstarších osad na Doudlebsku.

Kostel sv. Prokopa na kopci je vidět zdaleka. Jakmile z okolních kopců spatříte v dálce obec a nad ní kostel, je to Besednice. Kaplička sv. Jana Nepomuckého stojí na návsi neobvykle na skalce, vysokém podstavci, s datem 1815 na kamenném sloupku. Další pomník připomíná padlé ve válkách. Za posledním mementem musíme ke kostelu.

Pod lešením rozestavěného obchodního domu, který se 9. října 1928 zřítíl v Praze na Poříčí, zůstalo i jedenáct zedníků, kteří přišli za prací právě z Besednice – i s kamarády ze Soběnova či z Bídy. Dodnes se zde každoročně pořádá vzpomínková akce.

V roce 1910 byla Besednice povýšena na městys. Statky na náměstíčku připomínají její dávnou slávu. Jsou opravené a z níh pod střechou shlíží Panny Marie. Za městečkem se těží průmyslově vltavíny. Vzácné kameny bývaly považovány za mimozemské, podle novější teorie prý vznikají při dopadu meteoritu. V okolí Slepíčích hor je lze občas najít.

Sviny postavené z viny?

Neméně zajímavé jsou Trhové Sviny. Jejich vznik vysvětluje několik pověstí, žel všechny stejně nejasné. V místech dnešní fary svině vyryla zvon. Dán na kostel, měl hlas zvučný; i Budějovičtí záviděli, ale hrdí Svinenští neprodali. Nebo: Honec šípem nechtěně zabil člověka. Jako pokání z této viny vystavěl ves zvanou Zviny.

Hrad Sviny stával v místech dnešního Kozinova náměstí, ale nenajdeme pranic. Však už v roce 1480 byl téměř zbořen. Snad jen zdivo některého ze sklepů okolních domů, kdyby umělo mluvit, by si vzpomnělo na dávnou minulost. A když městečku kolem hradu 20. března 1481 povolil král Vladislav Jagellonský dva trhy v roce a o rok později, 26. září 1482, udělil mlóvé právo a právo vařit pivo, bylo o názvu rozhodnuto.

FOTO: RICHARD GREER